

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ПОЉОПРИВРЕДНИ ФАКУЛТЕТ
Број захтева: 40/11-5.1.
Датум: 21.3.2012. године

ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ
БИОТЕХНИЧКИХ НАУКА

ЗАХТЕВ

за давање сагласности на предлог теме докторске дисертације

Молимо да, сходно члану 46. став 5. тачка 3. Статута Универзитета у Београду (“Гласник Универзитета” број 131/06), дате сагласност на предлог теме докторске дисертације: «КАРАКТЕРИСТИКЕ ЗЕМЉИШТА ПИВСКЕ ПЛАНИНЕ».

Научна област: Мелиорације земљишта

ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног од родитеља и презиме: мр ПЕТАР (Ратко) РАИЧЕВИЋ
2. Назив и седиште факултета на коме је стечено високо образовање:
Пољопривредни факултет, Универзитет у Новом Саду
3. Година дипломирања: 2003.
4. Назив магистарске тезе кандидата: «Вредновање земљишта као природног ресурса Пивске планине и предлог мера за рационално коришћење»
5. Назив факултета на коме је теза одбрањена: Пољопривредни факултет,
Универзитет у Новом Саду
6. Година одбране магистарске тезе: 2008.

Обавештавамо вас да је Наставно-научно веће Пољопривредног факултета, на седници одржаној 21.3.2012. године, размотрило предложену тему и закључило да је тема подобна за израду докторске дисертације.

ДЕКАН ФАКУЛТЕТА
Проф. др Небојша Ралевић

Универзитет у Београду
ПОЉОПРИВРЕДНИ ФАКУЛТЕТ
Број: 40/11-5.1.
Датум: 21.03.2012. године
БЕОГРАД-ЗЕМУН

На основу члана 128. Закона о високом образовању и члана 70. и 71. Статута Пољопривредног факултета, Наставно-научно веће Факултета на седници одржаној 21.03.2012. године, донело је

О Д Л У К У

ПРИХВАТА СЕ извештај о позитивној оцени пријаве докторске дисертације коју је поднео **мр ПЕТАР РАИЧЕВИЋ** и одобрава израда дисертације, по добијању сагласности од Универзитета, под насловом: **«КАРАКТЕРИСТИКЕ ЗЕМЉИШТА ПИВСКЕ ПЛАНИНЕ»**.

За ментора се именује др Александар Ђорђевић, редовни професор.

**ПРЕДСЕДНИК
НАСТАВНО-НАУЧНОГ ВЕЋА
ДЕКАН**

(Проф. др Небојша Ралевић)

Доставити: кандидату, ментору, Институту за земљиште и мелиорације, Студентској служби и архиви.

НАСТАВНО - НАУЧНОМ ВЕЋУ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ФАКУЛТЕТА

Одлуком Наставно научног већа Факултета бр. 40/8-3.2 од 28.12.2011. године, именовани смо у Комисију за оцену пријаве докторске дисертације под насловом: "Карактеристике земљишта Пивске планине", кандидата мр Петра Раичевића. Комисија после разматрања пријаве кандидата, подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Назив дисертације

Кандидат мр Петар Раичевић је поднео пријаву за израду докторске дисертације под насловом: „**Карактеристике земљишта Пивске планине**”.

2. Предмет и програм истраживања

Предмет истраживања ове докторске дисертације су земљишта Пивске планине.

Да је ово питање веома сложено најбоље илуструју претходна педолошка истраживања на овом подручју и израђене педолошке карте током претходних пет деценија.

Познати руски педолог Н. Сибирцев (1897), један од оснивача генетске педологије, најпре је описао и истраживао тзв. кречњачка земљишта која су предмет и предложених истраживања јер чине значајни део земљишног покривача Пивске планине.

На педолошкој карти коју је израдио А. Стебут (1927), R-1:350.000, земљишта Пивске планине су припадала III деструктивном стадијуму, односно подзоластим типовима земљишта.

Обзиром да се ради о земљиштима тамно-сиве до црне боје хумусног хоризонта, тј. о црницама распрострањеним углавном на овом подручју, у Југославији су до 60-тих година црнице на тврдим кречњацима и доломитима описиване под називом »планинске црнице на кречњаку и доломиту (Грачанин 1951, Павићевић 1952 и др.).

Ћирић (1959) је црницу на кречњаку назвао «кречњачка рендзина», док је Павићевић (1961) исту назвао «рендзина на једром кречњаку», уз напомену да се у нашем народу то земљиште назива «буавицом», што је у вези са њеном прашкастом структуром и јако трошном грађом. Термин «буавица» је у стручној литератури прихваћен од малог броја аутора, а понајвише га користе педолози Црне Горе.

Кречњачку црницу, као посебан тип земљишта, код нас је најпре описао М. Грачанин (1951) под називом «планинска црница». Грачанин у планинске црнице убраја планинска земљишта образована на различитим супстратима – како карбонатним (карбонатне црнице), тако и силикатним и силикатно-карбонатним (киселе црнице), док подтипове планинских црница издваја на основу биљних асоцијација.

Најобимнији рад о кречњачким црницама је докторска дисертација Павићевића (1952), у којој описује буавице на црногорском кршу, као посебну врсту кречњачке црнице. Павићевић је проучавао еволуционе фазе буавица и на основу тога издвојио три стадијума развоја: веома плитке буавице, нормалне буавице, које представљају нешто дубље земљиште, као и буавице у почетном стадијуму деградације (деградиране или оглињене буавице). На основу киселости поделио их је на неутралне (које одговарају почетном стадијуму образовања) и киселе (које одговарају даљем стадијуму развоја). На основу дубине земљишног слоја издвојио је: јако киселе плитке буавице (неколико сантиметара дубине), плитке буавице (10-15 cm дубине), средње дубоке буавице (дубине око 25 cm) и дубоке буавице (дубине преко 35 cm).

Знатно касније, на педолошкој карти ФНРЈ, Р-1:1.000.000 (В. Нејгебауер, М. Ћирић, М. Живковић, 1961), земљишта Пивске планине су сврстана у рендзине и смеђа земљишта. На педолошкој карти ФНР Југославије коју је израдило ЈДПЗ (Југословенско друштво за проучавање земљишта), на челу са В. Нејгебауером и члановима комисије: Н. Павићевић, Б. Вовк, Г. Филиповски, Ђ. Танасијевић, М. Ћирић, Ј. Кавић, Марија Кодрич и П. Ковачевић, чувеним педолозима у тадашњој Југославији, у размери Р-1:1.000.000

(1959), земљишта Пивске планине су означена као рендзине, црвенице и смеђа земљишта на кречњацима и доломитима.

Основно питање које се поставља, када је реч о месту буавица у класификационом систему, је да ли их треба сврстати у рендзине, како је то урадио Kubiěna (1948, 1953), а са њим и многи други аутори, или их је оправдано издвојити у посебан тип земљишта, како су то урадили швајцарски аутори.

А. Шкорић (1986) на педолошкој карти Југославије, Р-1:1.000.000, земљишта Пивске планине сврстава у кречњачко доломитне црнице, литосоле и рендзине. На крају, на најновијој педолошкој карти Црне Горе, Р-1:300.000 (Б. Фуштић, Г. Ђуретић, 2000), најзаступљеније земљиште на Пивској планини је кречњачко доломитна црница (калкомеланосол). Заступљени су и литосоли (камењар), регосол (сирозем на растреситом супстрату) и рендзина (буавица по Павићевићу).

Ово питање може се поставити и шире, наиме, да ли је уопште оправдано издвојити земљишта на једрим кречњацима у засебне типове, што је углавном свуда већ прихваћено.

Под пољским народним називом *rendzina* (који потиче од пољске речи *rzedzic*-шум, који долази од карактеристичног шума који се јавља при орању, ударом раоника плуга о камење кречњачког скелета - стене), Н. Сибирцев је описао земљишта Ah-C профила, тамно сиве до црне боје хумусног хоризонта, образована како на тврдим кречњацима и доломитима, тако и на меканим кречњацима и лапорним седиментима.

Исти тип земљишта М. Живковић (1962) описује под називом «Рендзине на једрим кречњацима и доломитима», уз напомену да швајцарски аутори то земљиште описују под називом «хумусно-карбонатна земљишта» (Humuskarbonat boden), а немачки под називом «Eurendzina».

На II Конгресу Југословенског друштва за проучавање земљишта, на предлог В. Нејгебауера и сар.(1963), за овај тип земљишта усвојен је назив «црнице на кречњацима и доломитима». Касније, 1974. године предложена је допуна овог назива «калкомеланосол» као синоним кречњачко доломитне црнице за интернационалну употребу. Филиповски (1974) кречњачке црнице описује под називом «варовнично-доломитна црница» (калкомеланосол).

Антић и сар. (1980) кречњачке црнице називају «планинске рендзине на тврдим, чистим кречњацима и доломитима», док Шкорић у својим радовима (1977, 1986) исте описује под називом «вапненачно доломитна црница» (калкомеланосол).

Испитивања вршена током прве половине прошлог века, највише у Пољској, Немачкој и Швајцарској, показала су постојање великих разлика у карактеру педогенезе, као и у особинама између хумусно-акумулативних земљишта (црница), образованих на чистом тврдом кречњаку и на разним другим карбонатним супстратима, у подручјима мање или више хумидне климе. У Европској педолошкој литератури, већ око пола века описују се два типа «рендзиноидних» земљишта, од којих први чини црница на тврдом, махом и веома «чистим кречњацима», а ређе на доломитима и слабо порозним кречњацима који се веома споро распадају, позната у Немачкој (Kubiěna 1948, 1953 и др) под називом «*eurendzina*» (права рендзина) или рендзина, а други тип земљишта у Пољској и Немачкој под називом «*pararendzina*». У Швајцарској и неким другим земљама, па и код нас под називом «рендзина» се описују земљишта са Ah-C профилем, тамно сиве до црне боје хумусног хоризонта (црнице), образована на меканим и јаче порозним и лако распадивим карбонатним и карбонатно-силикатним седиментима, а најчешће су то мекани кречњаци (бигар, креда и др), лапорне глине и иловаче, карбонатни шкриљци, конгломерати, као и неки други карбонатни седименти.

Bach (1950) у свом раду даје упоредне карактеристике услова образовања (супстрат и клима), генезе, састава чврсте фазе земљишта и низа најважнијих особина (дубине слоја у коме се развијају корени биљака, степен zasiћености адсорбованим базама и преовлађујући адсорбовани катјони, капацитет размене катјона ситног земљишта, топлотни режим и ваздушни капацитет), између хумусно-карбонатних земљишта и рендзина.

Ћирић (1961) описује планинско-шумска земљишта и кречњачке црнице под називом «рендзине», приказујући морфолошке, физичке и хемијске карактеристике органогених, органоминаралних и смеђих рендзина као подтипова. Он наводи правце даљег развоја «кречњачких рендзина» и описује рудо земљиште на кречњаку под називом «смеђе земљиште на кречњаку-terra fusca» и наводи најважније разлике овог земљишта у односу на гајњаче.

Смеђа земљишта се у савременој класификацији називају калкокамбисол, црвенице - terra rossa, кречњачко доломитне црнице – калкомеланосоли, камењари - литосоли, а сироземи на растреситом супстрату - регосоли. Сви наведени типови земљишта припадају реду аутоморфних земљишта, али различитим класама, од неразвијених, преко хумусно акумулативних, до камбичних.

Мало има података о минералошком саставу кречњачких земљишта и њихових супстрата односно резидуума који учествује у њиховом образовању.

3. Научни циљ истраживања

Из прегледа досадашњих истраживања земљишта кречњачког масива планинског подручја Пиовске планине и педолошких карти различитих размера, види се да су се аутори у другој половини прошлог века углавном бавили генезом и класификацијом земљишта и њиховим називима на основу скромних теренских и лабораторијских истраживања. Међутим, недовољно су проучавана детаљна морфолошка, водно физичка и хемијска својства без којих је немогуће извршити њихову коректну класификацију на међународном нивоу (WRB). Стога је циљ ове докторске дисертације детаљно проучавање земљишта Пивске планине и издвајање њихових најважнијих еволуционих фаза као и њихова веза са педогенетским процесима.

4. Основне хипотезе од којих се полази

На основу детаљних морфолошких истраживања извршиће се идентификација основних типова земљишта на подручју Пивске планине као и њихово просторно позиционирање.

Издвојиће се еволуционе фазе најзаступљенијег земљишта типа калкомеланосол.

Узимајући у обзир и ранија истраживања претпоставка је да ће ова докторска дисертација приказати детаљне особине земљишта Пивске планине и бити добра основа за органску пољопривреду.

5. Материјал и методе рада

Испитивања у оквиру ове докторске дисертације подразумевају теренска и лабораторијска истраживања.

Теренска истраживања обухватиће екоморфолошка и ендоморфолошка истраживања земљишта Пивске планине као и узимање узорака земљишта разлучитих еволуционих фаза за лабораторијска истраживања.

Лабораторијска истраживања обухватиће: истраживања основних физичких особина, водно-ваздушних, физичко-механичких, хемијских и минералошких особина.

а) Од основних физичких особина одређиваће се:

- хигроскопска влажност, сушењем земљишних узорака на 105 °C до константне масе
- механички састав земљишта, пипет методом, а припрема са $\text{Na}_4\text{P}_2\text{O}_7 \times 10 \text{ H}_2\text{O}$
- агрегатни састав, сувим просејавањем, методом Савинов-а
- коефицијент структурности, рачунским путем по Ревут-у
- водоотпорност агрегата, мокрим просејавањем, методом Савинов-а
- коефицијент агрегатности, рачунским путем по Вершинин-у
- запреминска (волумна) маса, цилиндрима Копецког од 100 cm³
- специфична маса, са xylolom, методом Albert-Bogs-а

б) Од водно-ваздушних особина одређиваће се:

- максимални водни капацитет (МВК), цилиндрима Копецког од 100 cm³
- ретенциони водни капацитет (РВК), на 0,033 МПа, методом Richards-а, помоћу „Pressure Plate Extractor“-а
- влажност трајног венућа биљака (ВВ), на 1,5 МПа, помоћу „Pressure Membrane Apparatus“-а
- биљкама приступачна (продуктивна) влага, рачунским путем
- брзина водопропустљивости (филтрације) са променљивим притиском, обрачун по Darcy-ју
- укупна (општа) порозности, рачунским путем
- диференцијална порозност, истискивањем воде из земљишних узорака узетих цилиндрима Копецког од 100 cm³, при притисцима од 0,033 и 1,5 МР
- ваздушни капацитет, рачунским путем

в) Од физичко-механичких особина одређиваће се

- пластичност земљишта, методом Atterberg-а
- скупљање земљишта, методом Filatov-а
- физичка зрелост земљишта за обраду, рачунским путем

2) Од хемијских особина одређивање се

- рН у H_2O и у 1 N KCl, потенциометријски са стакленом електродом, у суспензији 1:2,5 (земљиште : вода)
- садржај хумуса, бихроматном методом по Tjuring-у, у модификацији Simakov-a
- хидролитичка киселост, методом Карпен-а, са Na-ацетатом
- сума разменљиво-адсорбованих базних катјона, методом Карпен-а
- капацитет адсорпције (размене) катјона, рачунским путем
- степен засићености разменљиво-адсорбованим базним катјонима, рачунским путем, по Hissink-у
- садржај минералних облика азота, дестилационом методом, по Bremner-у
- садржај лакоприступачног P_2O_5 и K_2O , Al-методом по Egner-Riehm-у
- садржај приступачног Ca и Mg, методом атомске апсорпционе спектрофотометрије
- минералошки састав, рендгенском дифракционом анализом

6. Списак коришћене литературе (Прилог 1)

7. Биографија кандидата

Петар Р. Раичевић рођен је 15.04.1970. године у Бабићима, општина Плужине. Средњу пољопривредну школу завршио је у Фочи 1989. године. Након одслуженог војног рока 1990. године уписао је Пољопривредни факултет у Сарајеву, Смер ратарско-повртарски. Након што је избио рат на простору бивше СФРЈ, студије је наставио на Пољопривредном факултету у Новом Саду, Смер ратарско-повртарски. Дипломирао је 2003. године, а дипломски рад под називом *Садржај приступачног магнезијума у земљиштима Војводине* одбранио је са оценом 10. Последипломске студије, група Педологија, уписао је 2003. године на Пољопривредном факултету у Новом Саду, на Катедри за педологију и геологију. Дана 12.12.2008. године одбранио је магистарску тезу под насловом *Вредновање земљишта као природног ресурса Пивске планине и предлог мера за рационално коришћење*, чиме је промовисан за магистра пољопривредних наука.

Живи и ради у Новом Саду.

8. Закључак и предлог

На основу чињеница изнетих у пријави докторске дисертације мр Петра Раичевића, Комисија позитивно оцењује поднету пријаву и предлаже Наставно научном већу Пољопривредног факултета Универзитета у Београду да прихвати и одобри израду докторске дисертације мр Петра Раичевића под насловом: " КАРАКТЕРИСТИКЕ ЗЕМЉИШТА ПИВСКЕ ПЛАНИНЕ". Комисија предлаже за ментора при изради ове докторске дисертације др Александра Ђорђевића, ред. проф. Пољопривредног факултета Универзитета у Београду.

20.01.2012.године

Чланови Комисије:

1. др Александар Ђорђевић, ред.проф.
Пољопривредног факултета, Универзитета у Београду

2. др Милан Кнежевић, ред.проф.
Шумарског факултета, Универзитета у Београду

3. др Свјетлана Цупаћ, доцент
Пољопривредног факултета, Универзитета у Београду

ПРИЛОГ 1

Списак коришћене литературе

1. Antić M., Jović N., Avdalović V. (1980): Pedologija, Beograd.
2. Bach R. (1950): Die Standorte jurassischer Buchenwaldgesellschaften mit besonderer Berücksichtigung der Boden (Humuskarbonatboden und Renzinen). Berichte der Schweiz. Bot. Gesellschaft. Band 60, Bern.
3. Bešić Z. (1953): Geologija severozapadne Crne Gore, Cetinje.
4. Blagojević O. (1971): Piva, Beograd.
5. Bowen H.J.M. (1979): Environmental chemistry of the Elements, Academic, Press, London.
6. Ćirić M. (1961): Planinska šumska zemljišta Jugoslavije, Beograd.
7. Ćirić M. (1984): Pedologija, Sarajevo
8. Ćirić M., Aleksandrović M. (1959): Jedno gledište o genezi terra rosse, Zbornik radova, Poljoprivredni fakultet, Beograd.
9. Cvijić J. (1899): Glacijalne i morfološke studije o planinama Bosne, Hercegovine i Crne Gore, Beograd.
10. Cvijić J. (1922): Balkansko poluostrvo i južnoslovenske zemlje, Beograd.
11. Đorđević A. (1993): Geneza, klasifikacija i osobine zemljišta krečnjačkog masiva Rajca kao osnove za njihovo racionalnije korištenje. Poljoprivredni fakultet, Beograd-Zemun.
12. Filipovski G. (1974): Pedologija, Univerzitet "Kiril i Metodije", Skopje.
13. Fuštić B. (2000): Pregledna pedološka karta Crne Gore, Podgorica
14. Fuštić B., Đuretić G. (2000): Zemljišta Crne Gore, Podgorica.
15. Fuštić B., Topalović Ana., Knežević M. (2005): Zemljište kao resurs održivog razvoja. Radovi XI kongresa društva za proučavanje zemljišta Srbije i Crne Gore, Biotehnički institut, Podgorica.
16. Gračanin M. (1951): Pedologija III, Zagreb.

17. Hadžić V., Belić M., Nešić Ljiljana. (2004): Praktikum iz pedologije. Poljoprivredni fakultet, Novi Sad.
18. Hassert K. (1895): Beitrage zur physischen Geographui von Montenegro, Gotha.
19. JDPZ. (1966): Priručnik za ispitivanje zemljišta, knjiga I, Hemijske metode ispitivanja zemljišta, Beograd.
20. Kabata – Pendias A., and Pendias H., (1989) Mikroelementie močvah i rastenijah. Mir, Moskva.
21. Kubiěna, W.L. (1948): Entwicklungslehre des Bodens, Wien.
22. Kubiěna, W.L. (1953): Bestimmungsbuch und Systematik der Boden Europas, Stuttgart.
23. Manojlović S. (1969): Materijal za pripremanje ispita iz Agrohemiije, Poljoprivredni fakultet, Novi Sad.
24. Manojlović S., Ubavić M., Bogdanović Darinka., Dozet D. (1995): Praktikum iz Agrohemiije, Poljoprivredni fakultet, Institut za ratarstvo i povrtarstvo, Novi Sad.
25. Miljković Nadežda. (1996): Osnovi Pedologije, Institut za Geografiju, Novi Sad.
26. Milojević B. (1951): Durmitor, regionalno-geografska ispitivanja, Zbornik radova geografskog instituta, Beograd, 2, 64-65.
27. Milojević B. (1955): Dolina Tare, Pive i Morače, Cetinje.
28. Milošev D., Bogdanović Darinka., Jarak Mirjana., Šermešić S.(2006): Uticaj azota iz različitih izvora na prinos i komponente prinosa pšenice, Zbornik radova, Institut za ratarstvo i povrtarstvo, Novi Sad, 42, 195-196.
29. Mirković M., Živaljević M., Dokić V. (1986): Geološka karta SR Crne Gore 1: 200 000, Titograd.
30. Mitchell R. L. (1971) in Trace Elements in Soils and Crops, Technical Bulletin 21, Ministry of Agriculture Fisheries and Food HMSO, London.
31. Muckenhausen E. (1974): Bodenkunde, Frankfurt aen Main.
32. Muckenhausen E. (1977): Entstehung, Eigensch afen und Systematik der Boden der.Bundes republik Deutschland.2 Auflage, Frankfurt aen Main.
33. Nejgebauer V., Filipovski G., Ćirić M., Škorić A., Živković M. (1963): Klasifikacija zemljišta SFRJ, II Kongres JDPZ, Ohrid.

ПОДАЦИ О МЕНТОРУ

за кандидата мр Петра Раичевића

Име и презиме ментора: Александар Ђорђевић

Звање: редовни професор

Списак радова који квалификују ментора за вођење докторске дисертације:

1. Nikolic N., Kostic Lj., **Ђорђевић А.**, Nikolic M. (2011): Phosphorus deficiency is the major limiting factor for wheat on alluvium polluted by the copper mine pyrite tailings: a black box approach. Plant and Soil, Volume 339, Numbers 1-2, Pages 485-498.
2. Stanisic Svetlana M, Ignjatovic Ljubisa M, Stevic Milica C, and **Ђорђевић Александар Р.** A comparison of sample extraction procedures for the determination of inorganic anions in soil by ion chromatography. JOURNAL OF THE SERBIAN CHEMICAL SOCIETY, (2011), vol. 76 br. 5, str. 769-780.
3. **Ђорђевић Александар**, Aleksic Velimir, Savanovic Marija, Savanovic Rajko and Milojkovic Boban. Optimization of number of sampling points required for studying the vineyard soil AFRICAN JOURNAL OF AGRICULTURAL RESEARCH, (2011), vol. 6 br. 30.
4. Nenadovic Snezana, S., Nenadovic Milos, T., Vukanac Ivana, S., **Ђорђевић Александар Р.**, Dragicevic Slavoljub, S. and Ljesevic Milutin, A . Vertical Distribution of Cs-137i Cultivated and Undisturbed Areas (Article). Nuclear Technology & Radiation Protection, (2010), vol. 25 br. 1, str. 30-36.
5. Ivana Vukašinović, **Александар Ђорђевић**, Miloš B.Rajković, Dragana Todorović, Vladimir B.Pavlović. (2010). Distribution of natural radionuclides in anthrosol type soil. Turkish Journal of Agriculture and Forestry, 34 (2010) 539-546.

Заокружити одговарајућу опцију (А, Б, В или Г):

А) У случају менторства дисертације на докторским студијама у групацији техничко-технолошких, природно-математичких и медицинских наука ментор треба да има најмање три рада са SCI, SSCI, AHCI или SCIE листе, као и Math-Net.Ru листе.

Б) У случају менторства дисертације на докторским студијама у групацији друштвено-хуманистичких наука ментор треба да има најмање три рада са релевантне листе научних часописа (Релевантна листа научних часописа обухвата SCI, SSCI, AHCI и SCIE листе, као и ERIH листу, листу часописа које је Министарство за науку класификовало као M24 и додатну листу часописа коју ће, на предлог универзитета, донети Национални савет за високо образовање. Посебно се вреднују и монографије које Министарство науке класификује као M11, M12, M13, M14, M41 и M51).

В) У случају израде докторске дисертације према ранијим прописима за кандидате који су стекли академски назив магистра наука ментор треба да има пет радова (референци) које га, по оцени Већа научних области, квалификују за ментора односне дисертације.

Г) У случају да у ужој научној области нема квалификованих наставника, приложити одлуку Већа докторских студија о именовању редовног професора за ментора.

Датум: 3.3.2012.

ДЕКАН ФАКУЛТЕТА
Проф. др Небојша Ралевић